

[Svend Jørgensen.]

og iøvrigt, når andre lande har kunnet indføre folkepension, skulle vi vel også kunne gøre det. Se til Sverige, Finland og Holland, der fornylig har gennemført væsentlige forbedringer af deres tidligere indførte folkepensionsordning.

En god del af diskussionen vedrører tjenestemændenes stilling under folkepensionen. Ude i befolkningen går diskussionen således: en trediedel af samfundets gamle har deres alderdom sikret ved pension, en trediedel får aldersrente, den sidste trediedel må betale til de øvrige. Jeg har endda set, at en politiker har fremført en sådan udtalelse. Det er en altfor grov inddeling, som ikke passer, selvom mange siger det. Uanset om vi havde fået folkepensionen eller ikke, måtte tjenestemændenes lønnings- og pensionsforhold alligevel tages op til drøftelse — dette er jo bl. a. begrundelsen for nedsættelse af lønningskommissionen, hvis opgave det må være at finde frem til en ordning, der tilgodeser samfundets interesser uden at gå tjenestemændenes berettigede interesser for nær — men jeg understreger, at der ikke kan være tvivl om de nuværende tjenestemænds stilling, de har deres pensionsret, som ingen kan og ingen tænker på at tage fra dem. Med hensyn til de tjenestemænd, som fremtidig ansættes, er mit parti af den opfattelse, at folkepensionen efterhånden må omfatte alle, og at tjenestemændenes ansættelses- og arbejdsvilkår da må fastsættes under hensyn hertil.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen har i „Dagens Nyheder“ for den 18. juni skrevet en artikel, „Forfatningens rette brug“, hvori han beklager sig over det hastværk, der efter hans mening er over folketingets arbejde. Hvor tør det ærede medlem egentlig sige, at folkepensionen er et hastværksarbejde? I syv år sad jo kommissionen, et år er hengået, siden den afgav sin betænkning, i et halvt år har sagen været behandlet i folketinget og i udvalg og underudvalg på 37 møder. Desuden har den været drøftet på tusinder af møder, været hovedspørgsmålet ved et valg og sidst, men ikke mindst, gennemdrøftet i pressen.

Mener man virkelig, at der nu er noget nyt at fremføre? Det ærede medlem hr.

Thorkil Kristensen siger, at den, der tror, hasten ikke. Heroverfor vil jeg sige: jeg mener, at sagen nu er moden til sin løsning, og at det er sagligt forsvarligt at gennemføre lovforslaget nu. Endelig må man sige, at det ærede medlem ikke har eneret på at værne folketingets prestige. Et flertal i denne sal, ja, måske endda alle partier, har forud for det sidste valg givet vælgerbefolkningen tilsagn om at ville gennemføre en folkepension, og disse løfter må naturligvis forpligte. Der ville med større ret kunne være tale om, at folketinget mistede prestige, hvis de løfter, som er givet befolkningen forud for valget, ikke blev indfriet, når de saglige betingelser er tilstede, og det mener jeg de er.

Jeg skal så blot på mit partis vegne erklære os særdeles tilfredse med, at invaliderentens grundbeløb foreslås fremtidig at skulle være af samme størrelse som folkepensionens, og at invalidetillægget foreslås fastsat til 40 kr. i alle tre kommunegrupper i stedet for som nu graderet med 25, 24 og 23 kr.

Lad mig tilføje, at vi lægger megen vægt på, at den højtærede socialminister nu har lovet at nedsætte en kommission, der skal have til opgave at gennemgå invalidernes forhold, en kommission, som min partifælle, det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, flere gange har efterlyst.

Der var i udvalget fuldstændig enighed om at indstille lovforslaget om hjælp til enker til vedtagelse uforandret. Det er ikke nogen egentlig enkepensionsordning, der bliver gennemført, hvad vel egentlig heller ikke kunne ventes, men udvalget fandt, at der knyttede sig så mange problemer til indførelsen af en sådan ordning, at spørgsmålet måtte henvises til et særligt udvalg, som den højtærede socialminister har givet tilsagn om at nedsætte.

Med disse ord skal jeg anbefale de to lovforslag. Det kommunistiske lovforslag til gennemførelse af første etape af en folkepensionsordning anbefaler jeg at stemme imod.

Søren Olesen: Tanken om en folkeforsikringsordning er undergået mange forandringer gennem behandling i kommission og udvalg, og det forslag, vi behandler her i dag, er da også i realiteten et